

godt høre, om Venstre vil tage initiativ til, at vi kan få forbedret forholdene? Det er godt nok, at vi diskuterer det på sessionen om 14 dage, men hvad er Venstres holdning til det? Tager man initiativ til, at der bliver gjort noget?

Kl. 10:24

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 10:24

Marion Pedersen (V):

Jamen vi er sammen med alle andre, havde jeg nær sagt, med på, at vi skal have det op på sessionen, og at vi skal have et klart svar på, om det er en decideret nedprioritering, at der ikke er flere penge til det nu.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til fru Marion Pedersen. Så er det hr. Ole Stavvad som ordfører.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Ole Stavvad (S):

Først en tak til ministeren for redegørelsen. Jeg synes, den har fået en bedre form. Vi havde lidt diskussion om det sidste år. Det kan jo betyde, at der kan være ting, der også er vigtige, som måske ikke når med, men jeg synes alligevel, at den er meget mere overskuelig og et godt udgangspunkt for debatten her.

Også tak til ministeren for et godt samarbejde i året, der er gået, og jeg vil godt føje til også som formand for den danske delegation, at det har været en fornøjelse at have den opgave, for jeg synes, at vi i hele delegationen har haft et utrolig godt samarbejde. Der har selvfølgelig været diskussioner, og det skal der være, men vi har der, hvor vi havde en særlig interesse i det, magtet at stå sammen i delegationen, og jeg har sat meget stor pris på den måde, vi kan arbejde sammen på.

Nordisk samarbejde er jo meget, meget bredspektret, hvis jeg må sige det sådan. Der er samarbejde på kryds og tværs, der er formelt samarbejde, og der er uformelt samarbejde. Det er utrolig mange temaer, der samarbejdes om, på trods af at det jo er sjældent, det nordiske samarbejde tager primetime i tv eller på forsiden af aviserne. Der er det indennordiske samarbejde omkring kultur, it, uddannelse, forskning, bekæmpelse af menneskehandel, ligestilling osv. osv. Derudover har vi jo også det mere udadvendte samarbejde, vi har med vore venner i de baltiske lande, det nordiske samarbejde også i forhold til vores rolle i EU-samarbejdet, Østersø-

samarbejdet, Barentssamarbejdet og det arktiske samarbejde, hvor vi jo også har både Rusland, Canada og USA med.

Derfor er det jo et valg, hvad man vil bruge den taletid, vi nu har her, til, og jeg når ikke at komme hele vejen rundt. Det betyder ikke, at de temaer, der ikke nævnes, er glemt, men det betyder, at man er nødt til også i den sammenhæng at prioritere.

Jeg vil godt bruge min taletid til den nye vision, vi faktisk i fællesskab fik sat her i Folketingssalen under sessionen sidste år, om et forstærket nordisk samarbejde med det udgangspunkt, at hvis vi slår kræfterne sammen i Norden, kan vi i en globaliseret verden meget mere tilsammen, end vi kan hver for sig. Det gælder jo ikke kun på de hårde områder, apropos det som fru Marion Pedersen sagde, men når Norden er i stand til at klare sig i en global konkurrence på trods af høje omkostninger, høje skatter osv., egentlig imod alle odds, når alle de nordiske lande ligger i top, også når vi ser på den globale konkurrenceevne, ja, så skyldes det jo den der unikke kombination af det bløde i vores samfund, det, at den enkelte borger har tryghed til at kunne flytte sig, det, at man kan få uddannelse og efteruddannelse, det, at vi har bygget et samfund op, der sikrer, at kvinder og mænd kan være med på arbejdsmarkedet på lige vilkår, og at vi derfor i Norden har en erhvervsdeltagelse, der er nogenlunde lige høj for kvinder og mænd, helt i modsætning til det vi ser i resten af verden og også ser i resten af Europa. Det er en vigtig del af grundlaget for hele det udgangspunkt, vi har med at lægge kræfterne sammen.

Derfor vil jeg også godt glæde mig over, at det er lykkedes at få alle de nordiske statsministre til at se vigtigheden og mulighederne i den sag, og jeg vil også godt glæde mig over, at den danske statsminister faktisk er gået i spidsen og har været med helt centralt, og at statsministrene har påtaget sig det centrale ansvar, det synes jeg er godt, og det kan vi glæde os over. Det er fuldstændig afgørende, at statsministrene påtager sig den rolle, for hvis det, vi har ambitioner om, skal lykkes, ja, så er det kun statsministrene, der med vægt kan bede de mange forskellige ministerområder om at yde deres bidrag.

Derfor er den dagsorden, som statsministrene satte tilbage i juni måned, om, at vi nu går i front i forhold til forskning, innovation, velfærd, fælles repræsentationer i Asien, energi- og miljøområdet, branding af Norden, så man ikke kun tænker i de enkelte små nordiske lande,